

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714211031
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714211031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa E. L., nar. XX.X.XXXX bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov: matky A. L., štátnej občianky Slovenskej republiky bytom P. X. S. XXX/XX, zastúpenej AK Bonafide s.r.o., Beluša A. Sládkoviča 604/41 a otca X. L., štátneho občana S. republiky, bytom A. Y. XXX, zastúpeného Mgr. Melániou Holeščákovou, advokátkou so sídlom v Púchove, Komenského 1630/7, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. novembra 2014 č. k. 3P/84/2014-34, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 27. novembra 2014 č. k. 3P/84/2014-34 okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. E. zo sumy 120 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne od 01.11.2014, ktoré je povinný platiť vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky. Zameškané výživné za obdobie od 1.11.2014 do 31.12.2014 vo výške 80 eur uložil otcovi zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.10.2012 č. k. 11P 124/2012-23 v časti o výživnom. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na strane maloletej, otca i matky došlo k zmene pomerov. Na strane maloletej E. došlo k podstatnej zmene pomerov, a to prirodzeným plynutím času - táto je o 2 roky staršia a vyspelejšia, v súčasnosti navštevuje 8. ročník základnej školy v mieste svojho trvalého bydliska. V súvislosti so školou nemá matka neprimerane zvýšené výdavky ako bežné školopovinné dieťa. Záujmové krúžky nenavštevuje dieťa žiadne, vo voľnom čase sa však rekreačne venuje futbalu. Matka v čase ostatnej úpravy výživného poberala dávku nemocenského vo výške 4502,- Kč a bola na materskej dovolenke, pričom následne odo dňa narodenia dieťa dňa 17.10.2012 do 31.10.2014 poberala rodičovský príspevok z Českej republiky vo výške v priemere 234,- eur mesačne + od 4/2013 aj rodičovský príspevok zo Slovenskej republiky, ktorý v súčasnej dobe pobera vo výške 203,20 eur. Rodičovské prídavky pobera vo výške 610,- Kč a 47,04 eur. Otcovi sa síce oproti ostatnej úpravy výživného zvýšil príjem (z 330,- eur mesačne na 420,93 eur mesačne), zároveň sa mu však znížila výška priemernej cestovnej náhrady v priemere zo sumy 1.200,- eur na sumu 611,61 eur mesačne. K námietke otca súd uviedol, že cestovné náhrady vyplácané zamestnancovi síce nie sú súčasťou mzdy, avšak výrazným spôsobom zlepšujú majetkové pomery povinného otca (na ktoré súd pri úprave výživného v zmysle zákona prihliada) a sú hlavným stimulom pre vykonávanie práce vodiča diaľkovej kamiónovej dopravy. V konaní nebolo preukázané matkino tvrdenie o tom, že u zamestnávateľa otca zarobia zamestnanci viac, ako sa v skutočnosti deklaruje, preto súd na toto neprihliadol. Zároveň sa mu zlepšili majetkové pomery, keď sa stal vlastníkom rodinného domu, na ktorý

si zobral úver vo výške 9. 000,- eur od banky. Tvrdenie otca, že od priateľov, resp. rodinných príslušníkov si požičal 10.000,- eur nebolo v konaní preukázané. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané a v podstate ani zo strany otca tvrdené, že kúpa rodinného domu bola naliehavá (napríklad že mu hrozilo, že zostane bez strechy nad hlavou, prípadne že mu bolo bránené zdržiavať sa v rodičovskom dome v čase styku otca s maloletou a podobne). Narodením detí rodič berie na seba zodpovednosť starať sa o ich primeranú výživu a to až do času, kým nie sú schopné samostatne sa živiť. Je potrebné rátať s tým, že deti rastú a postupom času sú ich náklady na ich výživu, výchovu, vzdelanie a záujmy prirodzene vyššie. Je teda na rodičoch, aby za každých okolností dokázali tieto záväzky voči deťom plniť. Z dôvodu, že výdavky v súvislosti so splácaním požičaných peňazí v celkovej výške 323,19 eur mesačne nie sú výdavkami nevyhnutnými, súd na tieto neprihliadol v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Čo sa týka dokladov svedčiacich o zakúpení vecí pre maloletú, ktorými chce otec preukázať, že na dieťa prispieva aj nad rámec bežného výživného, k tomuto súd uvádza, že sa jedná o občasné bežné darovanie v čase Vianoc a osobných sviatkov (súdiac tak podľa dátumov zaobstarania väčšiny vecí), resp. uhrádzanie výdavkov dieťaťa, ktoré bezprostredne dieťa potrebuje v čase, keď je u otca, ktoré nie je možné považovať za plnenie si vyživovacej povinnosti v zmysle zákona o rodine. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že je potrebné zvýšiť na maloletú E. zvýšiť, a to zo sumy 120,- eur na sumu 160,- eur mesačne od 01.11.2014 tak, ako žiadala matka na pojednávaní; vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Súd prihliadal pritom na osobné, majetkové a zárobkové pomery povinného (otca) a odôvodnené potreby maloletej. Zároveň prihliadol i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Z dôvodu zvýšenia výživného vzniklo otcovi zameškané výživné za obdobie od 1.11.2014 do 31.12.2014 vo výške 80,- eur (2 mesiace x 40,- eur), ktoré je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.10.2012 č. k. 11P/124/2012-23 v časti o výživnom. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietne. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa mu od poslednej úpravy výživného zmenili pomery a to v tom, že od februára 2014 býva v rodinnom dome (do toho času býval u rodičov), ktorý je v jeho osobnom vlastníctve a na ktorý si zobral úver vo výške 9.000 eur od banky a od rodiny si požičal 10.000 eur. Nestotožňuje sa so záverom súdu, že kúpa rodinného domu nebola naliehavá. Je dospelý muž a kúpou rodinného domu chcel vytvoriť lepšie podmienky na spoločné bývanie so svojou dcérou. Názor súdu, že do jeho zárobku treba zahrnúť aj cestovné náhrady, nie je opodstatnený. Je v rozpore s ust. § 277 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa nezapočítavajú do čistej mzdy sumy poskytované na náhradu nákladov spojených s pracovným výkonom, a to najmä pri pracovných cestách. Súd nebral do úvahy, že jeho pracovné cesty sú prevažne zahraničné, a tým sú tieto výdavky finančne náročné.

Matka sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že otec v podanom odvolaní argumentuje najmä jeho mesačnými výdavkami, náklady na jeho terajšiu domácnosť predstavujú cca 64 eur mesačne, čím nedošlo k podstatnému navýšeniu nákladov oproti predchádzajúcemu obdobiu, keďže v čase ostatnej úpravy výživného uvádzal, že otcovi prispieva na domácnosť cca 50 eur mesačne. Vzhľadom na jeho tvrdenie, že okrem úveru spláca aj pôžičku (spoľahlivo nepreukázanú) rodinným príslušníkom 100 eur mesačne, že má výdavky na rekonštrukciu rodinného domu, maloletej dcére kupuje veci, považuje za zavádzajúce jeho tvrdenie, týkajúce sa skutočných zárobkových pomerov, nakoľko za daných okolností by výdavky prevyšovali finančné možnosti odporcu. Pokiaľ ide o cestovné náhrady (diéty) - je pravdou, že tieto nie sú súčasťou mzdy podľa § 118 ods. 2 Zákonníka práce a z ich účelového určenia vyplýva konzumácia (čiastočná či úplná) zamestnancom na pracovných cestách, treba však uviesť, že podľa Zákonníka práce sa výživné neurčuje. Majetkové pomery otca nie sú tvorené len jeho mzdou, predstavujú akékoľvek hodnoty, ktoré má rodič vo vlastníctve. V rámci majetkových pomerov sa tak skúma nielen mzda, ale aj vlastníctvo nehnuteľností, či iné príjmy akéhokoľvek druhu. Od poslednej úpravy výživného sa potreby mal. E. zvýšili, pribudli náklady na bežné potreby. Keďže otec dieťaťa ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, pričom výživné má v zmysle zákonnej úpravy prednosť pred inými výdavkami, tvrdenie otca je len účelové.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. O odvolaní otca rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o podanom návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nastala taká zmena pomerov, ktorá v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine odôvodňuje zvýšenie výživného pre dieťa. Pri určení rozsahu zvýšenej vyživovacej povinnosti postupoval okresný súd v súlade s kritériami podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Odvolacia námietka otca spočívala v poukaze na jeho výdavky v súvislosti s kúpou a rekonštrukciou rodinného domu. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením okresného súdu odkazom na znenie ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Okrem toho, že otec nepreukázal nevyhnutnosť uvedeného výdavku, nepreukázal ani existenciu tvrdeného dlhu vo výške 10.000,- Eur titulom pôžičiek od rodinných príslušníkov, ako správne skonštatoval okresný súd. Otec netvrdil ani nepreukázal, dokedy má dlh splatiť, prípade v akej výške splátok a pod..

K námietke otca ohľadom cestovných náhrad odvolací súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že tieto tvoria súčasť majetkových pomerov otca, a preto je potrebné na ne pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadať. Napokon z uvedeného príjmu vo forme cestovných náhrad, a nie zo mzdy, otec uhrádza svoje každodenné výdavky za stravu, ubytovanie a pod., čo podstatne vyplýva na jeho príjmové a majetkové pomery.

Z takto okresným súdom správne zisteného príjmu so zohľadnením preukázaných výdavkov je v schopnostiach a možnostiach otca uhrádzať zvýšené výživné.

Okresný súd správne prihliadal aj na skutočnosť, že matka svoju vyživovaciu povinnosť plní aj osobnou starostlivosťou o dieťa v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine.

Odvolací súd tak nezistil žiadne právne významné okolnosti v preskúmvanej veci, pre ktoré by bolo potrebné vydať iné než potvrdzujúce rozhodnutie.

Odvolací súd dodáva, že výrok rozsudku, ktorým súd návrh matky vo zvyšku zamietol, nie je procesnoprávne správny. Konanie o výžive maloletého dieťaťa (vec starostlivosti súdu o maloleté deti) je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 81 O.s.p.), a v tomto druhu konania platí, že súd nie je viazaný podaným návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Z tohto dôvodu súd nerozhoduje samostatným výrokom o zvyšku návrhu. Uvedený výrok je procesnoprávne nesprávny, čo však nemá žiaden vplyv na vecnú správnosť napadnutých výrokov rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.